KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 30. jūnijs)

par atbalsta shēmu, ko Zviedrija ir īstenojusi, atbrīvojumam no enerģijas nodokļa no 2002. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 2210)

(Autentisks ir tikai teksts zviedru valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/468/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 88. panta 2. punkta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc visu ieinteresēto personu uzaicināšanas izteikt savas piezīmes [1] saskaņā ar iepriekš minēto 88. panta 2. punkta otro daļu un ņemot vērā šīs piezīmes,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Komisija savā 2003. gada 11. jūnija vēstulē informēja Zviedriju, ka saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu ir uzsākts izmeklēšanas process sakarā ar pārstrādājošās rūpniecības atbrīvošanu no enerģijas nodokļa par elektroenerģiju.

(2) 2003. gada 9. jūlija vēstulē, kura Komisijā tika reģistrēta tajā pašā dienā (A/34842), Zviedrija izteica savu viedokli par izmeklēšanas procesa uzsākšanu.

(3) Komisijas lēmums par izmeklēšanas procesa uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* 2003. gada 9. augustā [2]. Par minēto atbalstu Komisija uzaicināja izteikties visas iesaistītās puses.

(4) 2003. gada 29. septembrī Komisija saņēma Zviedrijas uzņēmumu savienības (*Svenskt Näringsliv*) viedokli.

(5) Zviedrijas uzņēmumu savienības viedoklis Komisijā ir saņemts paredzētajā termiņā [3] un nosūtīts Zviedrijas valdībai, lai dotu tai iespēju paust savu viedokli. Zviedrija to nav komentējusi.

II. ATBALSTA SHĒMAS DETALIZĒTS APRAKSTS

(6) Zviedrijas enerģijas likums ir izdots 1957. gadā. Saskaņā ar likumu ar enerģijas nodokli apliek fosilos kurināmos materiālus un elektroenerģiju. Nodoklim ir pozitīvs ekoloģisks efekts, veicinot enerģijas taupīšanu un enerģijas izmantošanas efektivitāti.

(7) Elektroenerģijas nodoklis pilnā apjomā ir jāmaksā privātajām mājsaimniecībām, pakalpojumu sektora uzņēmumiem un pārstrādes uzņēmumiem par elektroenerģiju, kas tiek izmantota ar ražošanu nesaistītai apsildei.

(8) Saskaņā ar Enerģijas nodokļa likuma 11. daļas 3. pantu noteiktu nozaru pārstrādes uzņēmumi (*NACE Rev. 1*, C un D sadaļa) ir pilnībā atbrīvoti no enerģijas nodokļa par elektroenerģiju [4]. Šodien spēkā esošajā formā šis atbrīvojums tika ieviests 1993. gada 1. janvārī, t.i., pirms Zviedrijas pievienošanās EEZ un iestāšanās EU. Kopš tā laika tas ir palicis nemainīgs.

(9) Elektroenerģijas nodokļa likme izmeklēšanai pakļautajā periodā ir bijusi robežās no 0,198 līdz 0,241 SEK/kWh.

---

[1] OV C 189, 9.8.2003., 6. lpp.

[2] Sk. 1. piezīmi.

[3] Saskaņā ar Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.), it īpaši saskaņā ar 3. pantu, viedokļu iesniegšanas termiņš beidzās 2003. gada 10. septembrī. 2003. gada 15. augusta vēstulē Zviedrijas uzņēmumu savienība lūdza termiņu pagarināt līdz 2003. gada 30. septembrim. Komisija šo lūgumu ir akceptējusi savā 2003. gada 9. septembra vēstulē.

[4] Šis izņēmums attiecas arī uz siltumnīcu saimniecībām. Par izņēmumu attiecībā uz šiem uzņēmumiem Komisija pieņems atsevišķu lēmumu.

(10) Zviedrijas iestādes lēš, ka nodokļu atbrīvojuma rezultātā neiekasēto nodokļu summa ir 11 miljardi SEK (aptuveni 1,19 miljardi EUR) gadā.

(11) Komisija uzsāka izmeklēšanas procesu, jo tai bija šaubas saistībā ar aplūkojamā atbalsta statusu un atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu. Pēc Komisijas domām, noteikumi par atbrīvošanu no enerģijas nodokļa ir uzskatāma par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē. Komisija apšaubīja šā atbalsta saderīgumu ar Kopienas ietvarprogrammu par valsts atbalstu vides aizsardzībai ([5]) (turpmāk "Ietvarprogramma").

III. **IESAISTĪTO PUŠU VIEDOKĻI**

Zviedrijas uzņēmēju savienības viedoklis

(12) Pēc Zviedrijas uzņēmēju savienības uzskatiem elektroenerģijas un oglekļa dioksīda nodokļi ir jāuzskata par vienas enerģijas nodokļa sistēmas diviem atsevišķiem komponentiem. Kā pamatojumu tam savienība min ciešo saistību starp abiem nodokļiem: lai neradītu pārmērīgi lielu pieprasījumu pēc elektroenerģijas, ikvienam oglekļa dioksīda nodokļa paaugstinājumam jānotiek vienlaikus ar atbilstošu elektroenerģijas nodokļa paaugstinājumu.

(13) Kopumā enerģijas nodoklis laika posmā starp 1993. un 2004. gadu palielinājās par 27 miljardiem SEK (3 miljardiem EUR). Šāds paaugstinājums nebūtu bijis iespējams bez pārstrādājošās rūpniecības pilnīgas atbrīvošanas no enerģijas nodokļa. Līdz ar to pilnīga atbrīvošana no enerģijas nodokļa nav izraisījusi valsts iekasēto nodokļu summas samazināšanos, tādēļ šis pasākums netiek finansēts no valsts līdzekļiem.

(14) Pēc Zviedrijas uzņēmēju savienības uzskatiem Zviedrijas pārstrādes uzņēmumu atbrīvošana no nodokļa pilnībā atbilst sistēmas loģikai, jo elektroenerģijas izmaksu lielā īpatsvara dēļ tiem ir pietiekami daudz iemeslu, lai taupītu enerģiju. Lai saglabātos to konkurētspēja, palielinoties kopējiem enerģijas nodokļiem, uzņēmumi ir jāatbrīvo no elektroenerģijas nodokļa.

(15) Tādu pašu iemeslu dēļ, kādi ir Zviedrijas valdībai (sk. 21. apsvērumu), Zviedrijas uzņēmēju savienība uzskata, ka pasākums neizkropļo konkurenci un nerada pamatu tās iespējamai izkropļošanai, kā arī nedod priekšrocības kādai konkrētai rūpniecības nozarei.

([5]) OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

(16) Zviedrijas uzņēmēju savienība uzskata, ka atbalsta atgūšanas prasība nekādā gadījumā nav pieļaujama šādu iemeslu dēļ.

(17) Pirmkārt, atgūšanas prasība saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ([6]), ir pieļaujama tikai nelikumīga atbalsta saņemšanas gadījumā, kurš šo noteikumu 1. pantā ir definēts kā "jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot Līguma 93. panta 3. punktu". Tā kā Komisija sava lēmuma par izmeklēšanas procesa uzsākšanu 2. panta 2. punktā izdara secinājumu, ka šajā gadījumā ir runa par jau pastāvošu atbalstu, atmaksas prasības iespēja ir izslēgta *ex tunc*.

(18) Otrkārt, atmaksas prasība nav iespējama tādēļ, ka atbalsta saņēmēji ar to ir saistījuši pamatotas cerības. Diskutējamo likumu piedāvāja Zviedrijas valdība un to akceptēja Zviedrijas parlaments. Uzņēmēju pienākums nav apšaubīt savas valsts parlamenta lēmumus, vēl jo vairāk tādēļ, ka Komisija savos iepriekšējos lēmumos ([7]) vispārējos pasākumus, kas atbalsta pārstrādājošo rūpniecību, ir atbalstījusi. Turklāt saskaņā ar Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ([8]), energoietilpīgos uzņēmumos kopš 2004. gada 1. janvāra elektroenerģijai piemērojams nulles tarifs. Līdz ar to domājošs tautsaimniecības dalībnieks ir rēķinājies ar to, ka tas ir spēkā arī 2 gadus pirms minētā datuma.

(19) Treškārt, atgūšanas prasība būtu pretrunā ar samērojamības principu. Atmaksas pieprasīšanas mērķis ir atjaunot it kā izkropļoto konkurenci. Tā kā pēc Zviedrijas uzņēmēju savienības uzskatiem aplūkojamais pasākums konkurenci neizkropļo un nerada pamatu tās iespējamai izkropļošanai, nepastāv pamatojamas sabiedriskās intereses atmaksas pieprasīšanai. Turklāt daudziem uzņēmumiem atbalsta atmaksāšana radītu grūtības, un nav izslēgts, ka zināmiem uzņēmumiem tas varētu beigties ar bankrotu.

(20) Bez tam Zviedrijas uzņēmēju savienība pievienojas Zviedrijas valdības uzskatam (sk. 28. apsvērumu), ka Komisija nav ievērojusi Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 2. punktu.

([6]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

([7]) Piemēram, atbalsts Nr. 255/96 – Zviedrija – Enerģijas patēriņa nodokļa likums (OV C 71, 7.3.1997., 10. lpp.) un NN 72a/2000 – Zviedrija – CO_2 nodokļa noteikumu pagarināšana (OV C 117, 21.4.2001., 19. lpp.).

([8]) OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/75/EK (OV L 157, 30.4.2004., 100. lpp.).

IV. **ZVIEDRIJAS VALDĪBAS VIEDOKLIS**

Atbrīvošana no nodokļa nerada priekšrocības Zviedrijas pārstrādes uzņēmumiem

(21) Salīdzinājumā ar konkurentiem citās valstīs, kurās pārsvarā tiek izmantotas ogles vai dabas gāze, Zviedrijas pārstrādes rūpniecībā salīdzinoši lielu daļu ieņem elektroenerģija. Tā kā minētie enerģijas avoti daudzās dalībvalstīs ir atbrīvoti no enerģijas nodokļa, Zviedrija uzskata, ka ir pareizi atbrīvot Zviedrijas pārstrādājošo rūpniecību no elektroenerģijas nodokļa. Turklāt Zviedrijā enerģija tiek aplikta ar lielākiem nodokļiem nekā lielākajā daļā dalībvalstu. Šis augstais nodokļu līmenis nevarētu tikt sasniegts, ja noteikti sektori nebūtu atbrīvoti no elektroenerģijas nodokļa.

(22) Tādēļ, pēc Zviedrijas valdības uzskatiem, tas, ka atbrīvojums no nodokļa Zviedrijas rūpniecībai rada priekšrocības attiecībā pret tās konkurentiem, neatbilst patiesībai.

Enerģijas nodokļu sistēmas saskaņošanai ir nepieciešams laiks

(23) 2001. gada 16. marta vēstulē Zviedrijas valdība ir akceptējusi Ietvarprogrammas 75. līdz 77. punktā ierosinātos atbilstīgos pasākumus.

(24) 2001. gada 8. novembrī Eiropas Kopienu Tiesa pieņēma lēmumu lietā C-143/99 ([9]) (Adrijas-Vīnes cauruļvads) saistībā ar Austrijā samazināto enerģijas nodokli, ka noteiktas tautsaimniecības nozares atbrīvošana no enerģijas nodokļa ir uzskatāma par valsts atbalstu.

(25) Zviedrijas valdība paskaidro, ka laikā, kad Zviedrija akceptēja Ietvarprogrammā ierosinātos atbilstīgos pasākumus, nebija pilnīgas skaidrības, cik lielā mērā pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu. Pēc sprieduma Adrijas-Vīnes cauruļvada lietā Zviedrijas valdība saskatīja, ka pasākums satur elementus, kas no atbalsta viedokļa ir problemātiski. Tomēr Zviedrija norāda, ka enerģijas nodokļu tehniskā kompleksuma dēļ no valdības lēmuma pieņemšanas brīža līdz jauno noteikumu spēkā stāšanās brīdim bija nepieciešams pietiekami daudz laika. No 2004. gada 1. jūlija pārstrādājošajā rūpniecībā ir plānots enerģijas nodoklis elektroenerģijai, kurš atbilst jaunajā enerģijas Direktīvā 2003/96/EK noteiktajām minimālajām nodokļa summām.

([9]) Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedums Lietā C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH un Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH* pret *Finanzlandesdirektion für Kärnten*, Krāj. 2001., I-8365. lpp.

Elektroenerģijas nodoklis un enerģijas nodoklis ir vienotas nodokļu sistēmas daļas

(26) Zviedrija ir noteikusi enerģijas nodokli fosilajiem kurināmajiem un elektroenerģijai, kā arī oglekļa dioksīda nodokli fosilajiem kurināmajiem. Zviedrijas valdība uzskata, ka šie abi nodokļi ir vienas un tās pašas nodokļu sistēmas divas daļas, kuras uzdevums ir palielināt enerģijas izmantošanas efektivitāti un samazināt CO_2 izmešus. Tādēļ Zviedrijas valdība norāda, ka Komisijai, vērtējot saderīgumu ar Kopējo tirgu, ir jāņem vērā kopējais, no visiem nodokļu sistēmas komponentiem izrietošais nodokļu slogs, nevis izolēti jāaplūko vienīgi atbrīvošana no elektroenerģijas nodokļa.

Komisija nav ievērojusi Direktīvā (EK) Nr. 659/1999 noteikto atbilstīgo pasākumu ierosināšanas procedūru. Līdz ar to atbalsts nav nelikumīgs un tādēļ to nedrīkst atprasīt.

(27) Zviedrijas valdība vairākas reizes Komisijai ir sniegusi informāciju, kas satur datus par aplūkojamā atbalsta noteikumiem kopumā ([10]). Līdz ar to Zviedrija uzskata, ka ir izpildījusi savu pienākumu saskaņā ar Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 1. punktu, sniedzot Komisijai pastāvošo atbalsta noteikumu pārbaudei visas nepieciešamās ziņas.

(28) Zviedrijas valdība apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Komisijai pirms atbilstīgo pasākumu ierosināšanas dalībvalstis ir jāinformē par to, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka kāds no pasākumiem nav savienojams ar Kopējo tirgu. Tomēr Komisija atbilstīgos pasākumus piedāvāja, iepriekš nesniedzot minēto informāciju, turklāt šie pasākumi attiecās nevis uz atsevišķiem noteikumiem, bet gan uz visu noteikumu kopumu, kuri jaunās Ietvarprogrammas spēkā stāšanās brīdī attiecās uz valsts vides aizsardzības direktīvām.

(29) Pamatojoties uz šo procedūras pārkāpumu, atbalsts nav nelikumīgs un tādēļ nevar tikt pieprasīta tā atgūšana.

Atgūšana būtu pielīdzināma nodokļa uzlikšanai ar atpakaļejošu spēku, kas saskaņā ar Zviedrijas likumdošanu ir nepieļaujama

(30) Saskaņā ar Konstitūcijas likuma 2. nodaļas 10. panta 2. punktu par pārvaldes formu (*Regeringsformen*) nevar tikt uzlikts nodoklis, kas nav paredzēts noteikumos, kuri ir bijuši spēkā nodokļa noteikšanas brīdī.

([10]) Tā, piemēram, Zviedrijas iestādes, atbildot uz 1996. gada 7. maija vēstuli (D/50485), nosūtīja Likuma par elektroenerģijas nodokli pilnu tekstu, no kura nepārprotami izriet, ka pārstrādājošā rūpniecība ir pilnībā atbrīvota no elektroenerģijas nodokļa. Bez tam Zviedrijas iestāžu Komisijai nosūtītajās vēstulēs no 15.4.1998. un 31.5.1999. bija pievienoti īsi pasākuma apraksti.

(31) Tā kā Zviedrijas enerģijas likumā nav noteikumu, saskaņā ar kuriem pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumiem būtu jāmaksā elektroenerģijas nodoklis, šā likuma izmaiņas būtu pielīdzināmas nodokļa uzlikšanai ar atpakaļejošu spēku, kas saskaņā ar Zviedrijas likumdošanu nav pieļaujama.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

Pārbaudāmais laika periods

(32) Savā lēmumā par izmeklēšanas uzsākšanu saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu Komisija ir konstatējusi, ka pasākums no brīža, kad Zviedrija iestājās Eiropas Savienībā, līdz 2001. gada 31. decembrim ir uzskatāms par atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta i) iedaļas izpratnē. Zviedrija ir nepārprotami piekritusi Komisijas ierosinātajiem pasākumiem, kuru rezultātā visiem esošajiem noteikumiem par atbalstu vides aizsardzībai ir jābūt saskaņotiem ar Ietvarprogrammu (77. punkts). Komisija ir konstatējusi, ka šajā gadījumā tas nav noticis. Tādēļ Zviedrija tiek aicināta sniegt visu informāciju, kurai varētu būt nozīme izmeklēšanā par laika posmu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim.

(33) Zviedrijas valdības 2003. gada 9. jūlija vēstulē izklāstītais viedoklis nepārprotami attiecas uz visu Komisijas minēto laika posmu. Zviedrijas valdība ir izmantojusi savas aizstāvēšanās tiesības par visu laika posmu.

(34) Iespēja izteikties par atbalsta noteikumu piemērošanu minētajā laika periodā ir bijusi arī trešajai pusei. Zviedrijas uzņēmumu savienība savu viedokli par atbrīvojumu no enerģijas nodokļa ir izteikusi 2003. gada 29. septembra vēstulē. Līdz ar to tika ievērotas trešās puses tiesības uz viedokļa izteikšanu.

(35) Ar Likumu par Enerģijas likuma izmaiņām (1994:1776) ([11]) tiek ieviesta jauna elektroenerģijas nodokļa sistēma. Likumam ir jāstājas spēkā 2004. gada 1. jūlijā, un Komisija par to tika informēta 2004. gada 1. aprīļa vēstulē ([12]). Tādēļ attiecībā uz šo pasākumu Komisija pieņēma atsevišķu lēmumu.

(36) Līdz ar to vērtējums par saderīgumu ar kopējo tirgu attiecas uz laika periodu no 2002. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad spēku zaudē esošā sistēma.

([11]) Zviedrijas oficiālais laikraksts (*SFS*) 2003:810.

([12]) N 156/04 – Zviedrija – "Enerģijas nodoklis pārstrādes uzņēmumos izmantotajai elektroenerģijai" (vēl nav publicēts OV).

Atbalsta esamība

(37) Par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē atbalsts ir uzskatāms tad, ja attiecīgais pasākums atbilst četriem kritērijiem: atbalstu saņem noteikti uzņēmumi, tai ir selektīvs raksturs, tā tiek finansēta no valsts līdzekļiem un tā negatīvi iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(38) Lai izvērtētu jautājumu, kādā mērā minētais pasākums atbalsta saņēmējus nostāda izdevīgāka situācijā, Komisijai ir jāsalīdzina uzņēmumi, kuri faktiski un juridiski atrodas salīdzināmā situācijā ([13]). Tādēļ Komisija nevar salīdzināt situāciju Zviedrijas pārstrādājošajā rūpniecībā ar situāciju citu valstu pārstrādājošajā rūpniecībā, bet tai ir jākonstatē, kādas priekšrocības ir Zviedrijas pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem Zviedrijas uzņēmumiem. Fakts, ka aplūkojamais pasākums Zviedrijas pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumus atbrīvo no izmaksām, kas tiem citos apstākļos būtu bijušas jāsedz, nodrošina viņiem priekšrocības attiecībā pret citiem Zviedrijas tautsaimniecības sektoriem. Tā kā šis pasākums no nodokļa atbrīvo tikai noteiktus uzņēmumus, tie iegūst priekšrocības attiecībā pret citiem uzņēmumiem, kas var novest pie konkurences izkropļošanas.

(39) Atbrīvojums no nodokļa attiecas tikai uz pārstrādes uzņēmumiem (*NACE Rev.* 1 sadaļa C un D). Saskaņā ar jau pieminēto EK tiesas lēmumu ([14]) "valsts iniciatīvu nevar uzskatīt par vispārēju tautsaimniecības politikas pasākumu, pamatojoties uz lielu atbalstāmo uzņēmumu skaitu vai tautsaimniecības nozaru dažādību vai nozīmi, kurām pieskaitāmi šie uzņēmumi". Zviedrijas uzņēmumu savienība norāda uz to, ka Komisija savos lēmumos N 255/96 un N 72a/2000 par atbalstu noteikumus par Zviedrijas oglekļa dioksīda nodokli esot akceptējusi kā vispārēju pasākumu. Tas neatbilst faktiem. Pirmajā lēmumā Komisija nonāca pie slēdziena, ka nodokļu oglekļa dioksīda nodokļa piemērošanas noteikumi ir uzskatāmi par valsts atbalstu, kas ir saderīgs ar Kopējo tirgu. Otrais lēmums attiecas uz minēto noteikumu pagarināšanu, pamatojoties uz tiem pašiem priekšrakstiem. Turpretim atbilstoši parastajai Komisijas praksei ([15]), kuru apstiprina Tiesas lēmumi ([16]), energoietilpīgu uzņēmumu vai noteiktu tautsaimniecības sektoru atbrīvošana no nodokļiem tiek uzskatīta par selektīvu pasākumu. Tādējādi Komisija secina, ka atbrīvojums no nodokļiem ir selektīvs pasākums.

([13]) Sk., piemēram, Tiesas spriedumu Lietā C-143/99, Adrijas-Vīnes cauruļvads (*Adria-Wien Pipeline*) *op.cit*.

([14]) Sk. Adrijas-Vīnes cauruļvads (*Adria-Wien Pipeline*), 48. punkts. *op.cit*.

([15]) Komisijas 2002. gada 3. aprīļa Lēmums 2002/676/EK, EOTK par divējādu atvieglojumu, ko Apvienotā Karaliste plāno ieviest zem klimata izmaiņu nodevas, un paplašinātu atvieglojumu atsevišķiem konkurences procesiem (OV L 229, 27.8.2002., 15. lpp.); Atbalsts Nr. N 449/01 – Vācija – "Ekoloģiskā nodokļu reforma pēc 2002. gada 31. marta" (OV C 137, 8.6.2002., 24. lpp.); Atbalsts N 74/A/02 – Somija – "Atbalsts uzņēmumiem ar lielu enerģijas patēriņu" (OV C 104, 30.4.2003., 9. lpp.) un atbalsts C 33/03 (ex NN 34/03) – Austrija – "Enerģijas nodokļu atlīdzināšana 2002. un 2003. gadā" (vēl nav publicēts OV).

([16]) Lieta C-143/99, Adrijas-Vīnes cauruļvads (*Adria-Wien Pipeline*), *op. cit*.

(40) Pēc Komisijas uzskatiem pasākuma selektīvo raksturu nevar attaisnot ar sistēmas iekšējo loģiku, jo tā neatbilst nodokļu loģikai. Gluži pretēji – atbrīvojums no nodokļa ir novirze no nodokļa vispārīgās struktūras un funkcionēšanas veida. Nodokļa mērķis ir stimulēt uzņēmumu vēlmi veikt enerģijas taupīšanas pasākumus. Kaut arī attiecīgie uzņēmumi jau veic visaptverošus enerģijas taupīšanas pasākumus, lai samazinātu izmaksas par enerģiju, enerģijas nodoklim tomēr ir papildus ietekmējošs efekts. Enerģijas patēriņš pamatā ir atkarīgs no izmantotajām tehnoloģijām, tādēļ tas nemainīgā līmenī saglabājas neilgu laiku. Ilgtermiņā sagaidāms, ka tehniskā progresa un inovāciju rezultātā enerģijas izmantošanas efektivitāte varētu palielināties. No šī viedokļa pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumu, kuri pēc definīcijas ir uzskatāmi par tādiem pašiem vides piesārņotājiem kā pārējie uzņēmumi, atbrīvošana no enerģijas nodokļa neatbilst sistēmas loģikai, jo enerģijas patērēšana rada vienādi kaitīgas sekas videi visos sektoros.

(41) Pasākums ir uzskatāms par valsts veiktu un no valsts līdzekļiem finansētu, jo valsts akceptē noteikta nodokļa apjoma neiekasēšanu. Komisija nepiekrīt Zviedrijas uzņēmumu savienības viedoklim, ka, palielinoties faktiskajai iekasētajai elektroenerģijas un oglekļa dioksīda nodokļa summai, nevar runāt par to, ka valsts cieš zaudējumus neiekasēto nodokļu dēļ. Gluži otrādi, paaugstinot nodokļu likmes, nodokļu atbrīvojuma rezultātā valsts nodokļos nesaņem vēl lielākas summas.

(42) Vismaz daži atbalsta saņēmēji darbojas sektoros, kuros norisinās tirdzniecība ar citām dalībvalstīm. Tātad šis pasākums var negatīvi ietekmēt tirdzniecību un izkropļot konkurenci.

(43) Visbeidzot Komisija ir nonākusi pie slēdziena, ka šis pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

Atbalsta saderība

(44) Komisija paliek pie sava viedokļa, ka enerģijas nodokli elektroenerģijai nevar vērtēt kopā ar oglekļa dioksīda nodokli, proti, divu iemeslu dēļ, kas izklāstīti lēmumā par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar 88. panta 2. punktu. Pirmkārt, oglekļa dioksīda nodoklis neattiecas uz elektroenerģijas patēriņu un, otrkārt, elektroenerģijas nodoklim attiecībā uz oglekļa dioksīda izmešiem ir cita funkcija nekā oglekļa dioksīda nodoklim, jo Zviedrijā 90 % elektroenerģijas tiek saražota atomelektrostacijās un hidroelektrostacijās. Tādēļ elektroenerģijas nodoklis ir jāvērtē atsevišķi.

(45) Līdz 2002. gada 1. janvārim atbalsta noteikumi bija uzskatāmi par pastāvošu atbalstu Direktīvas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) punkta i) iedaļas izpratnē. Saskaņā ar Ietvarprogrammas 77. punktu un pēc Zviedrijas atbilstīgo pasākumu akcepta visas pastāvošās valsts atbalsta programmas līdz 2002. gada 1. janvārim bija jāsaskaņo ar Ietvarprogrammu.

(46) Zviedrijas valdība paziņoja, ka jaunas, ar Ietvarprogrammu savienojamas enerģijas nodokļu sistēmas ieviešanai ir nepieciešams laiks. Attiecībā uz šo ir jāsaka, ka, pirmkārt, starp termiņu, kas tika noteikts atbalsta noteikumu saskaņošanai ar Ietvarprogrammu, un pārstrādātās enerģijas nodokļu sistēmas spēkā stāšanos ir pagājuši divarpus gadi. Kaut arī Komisija saprot, ka enerģijas nodokļu sistēma pēc savas dabas ir kompleksa, tomēr divarpus gadu periods šķiet nesamērīgi garš. Otrkārt, Zviedrija nav izmantojusi iespēju pagarināt Ietvarprogrammas ieviešanas termiņu attiecībā uz atsevišķiem pasākumiem, kā to ir darījušas gan Francija, gan Vācija ([17]). Zviedrija – gluži pretēji – savā 2001. gada 16. marta vēstulē akceptēja Komisijas ierosinātos atbilstīgos pasākumus. Ja atbalsta pasākumu pielāgošana paredzētajā termiņā radīja problēmas, Zviedrijas valdība būtu varējusi piekrist atbilstīgo pasākumu ieviešanai, no tiem izslēdzot problemātiskos atbalsta noteikumus.

(47) Pēc tam Komisija pārbaudīja atbalsta saderīgumu ar Ietvarprogrammu. Savā lēmumā par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija pārstāvēja viedokli, ka nav konstatējami EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā minētie izņēmumi. Saskaņā ar EK Līguma 88. pantu pēc izmeklēšanas procedūras pabeigšanas šis viedoklis ir jāapstiprina. Izmeklēšanas laikā netika uzrādīti jauni elementi, kas varētu kliedēt Komisijas lēmumā par oficiālās izmeklēšanas uzsākšanu izteiktās šaubas. Tādēļ Komisija ir nonākusi pie šāda slēdziena.

(48) Saskaņā ar Ietvarprogrammas 51.2. punktu ir pielietojams 51.1. punkts, ja kādam nodoklim ir ievērojami pozitīva ietekme uz vides aizsardzību vai ja ir nepieciešams atbrīvojums būtiski izmainījušos ekonomisko nosacījumu dēļ, kas uzņēmumiem rada īpaši smagus konkurences apstākļus. Enerģijas nodokļa uzdevums ir radīt stimulu enerģijas taupīšanai un enerģijas izmantošanas efektivitātes kāpināšanai. Pašreizējā Zviedrijas enerģijas nodokļu sistēma nav mainījusies kopš 1993. gada. Šajā sakarā aplūkojamais pasākums ir uzskatāms par pastāvošā nodokļa izņēmumu, kas tika noteikts vienlaikus ar nodokļa ieviešanu. Līdz ar to šis pasākums atbilst Ietvarprogrammas 51.2. punktam, kurā ir atsauces uz saderīguma kritērijiem atbilstoši 51.1. punktam.

([17]) OV C 34, 7.2.2002., 13. lpp.

(49) Laika posmā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim ir pielietojams Ietvarprogrammas punkta 51.1. b) apakšpunkta otrais ievilkums, jo atbrīvojums attiecas uz nacionālās valsts nodokli, kurš ir noteikts tādēļ, ka nav atbilstoša Kopienas nodokļa. Saskaņā ar šiem noteikumiem uzņēmumiem, kuri saņem nodokļu atvieglojumus, tomēr ir jāmaksā būtiska nacionālā nodokļa daļa. Tas ir tādēļ, lai arī šiem uzņēmumiem būtu stimuls uzlabot savu ieguldījumu vides aizsardzībā. Tas izriet no punkta 51.1. b) apakšpunkta otrā ievilkuma teksta, saskaņā ar kuru harmonizēta nodokļa samazināšana ir pieļaujama tādā gadījumā, ja pēc samazināšanas uzņēmuma maksājamā nodokļa summa ir lielāka par Kopienas noteikto minimālo summu, lai "uzņēmumi justu nepieciešamību kaut ko darīt vides aizsardzības uzlabošanai". Pašreiz spēkā esošā atbrīvojuma rezultātā elektroenerģijai pārstrādes sektorā par pārstrādei izmantoto elektroenerģiju tiek piemērota nodokļa nulles likme. Līdz ar to Komisija izdara secinājumu, ka uzņēmumi nav maksājuši būtisku nacionālā nodokļa daļu. Tādēļ aplūkojamais pasākums tagadējā formā laika periodā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim nav uzskatāms par saderīgu ar Ietvarprogrammu. Tā kā saderīgumam nav cita pamatojama, pasākums ir jāpasludina par nesaderīgu ar Kopējo tirgu.

(50) Kā jau konstatēts 18. apsvērumā, 2004. gada 1. janvārī spēkā stājās Direktīva 2003/96/EK. Šajā Direktīvā īpaši izceltais mērķis ir vides aizsardzība (skat. it īpaši 3., 6., 7. un 12. pamatojuma punktu). Tādēļ pēc Komisijas uzskatiem Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas uzņēmumus stimulē uzlabot vides aizsardzību. Tādēļ Komisija akceptē to, ka minimālās nodokļu summas nomaksa ir pielīdzināma būtiskas nacionālā nodokļa daļas nomaksai saskaņā ar Ietvarprogrammas 51.1 punkta b) apakšpunkta otra ievilkumu. Līdz ar to Zviedrijas veiktais pasākums laika posmā no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 31. decembrim ir uzskatāms par savienojamu ar Ietvarprogrammu tiktāl, cik atbalstu saņemošajiem uzņēmumiem nākas maksāt Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas. Ar Ietvarprogrammu nesavienojamais atbalsts ir vienāds ar summu, kas veidojas, pielietojot Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas.

(51) No 2004. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad pašreizējie noteikumi zaudē spēku, minētais nodoklis ir harmonizēts ar Direktīvu 2003/96/EK. Līdz ar to ir pielietojams Ietvarprogrammas 51.1 punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums. Saskaņā ar to nodokļa pazemināšana ir pieļaujama tikai tad, ja pēc nodokļa samazināšanas uzņēmumu reāli maksātā nodokļu summa ir lielāka par Ietvarprogrammā noteikto minimumu. Saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 10. pantu minimālais nodoklis par rūpnieciski izmantotu elektroenerģiju ir 0,5 EUR/MWh. Izskatāmajā gadījumā šis minimālais nodoklis netika pielietots. Saskaņā ar minētās direktīvas 17. panta 2. un 4. punktu energointensīviem uzņēmumiem, kuri īpašās vienošanās vai līdzvērtīgos noteikumos ir apņēmušies veikt pasākumus, kuru rezultātā tiek panākts tāds pats vides aizsardzības efekts vai enerģijas izmantošanas efektivitāte, kādi tie būtu, ievērojot parasto Kopienas minimālo nodokļu likmi, var pielietot nodokļu likmi līdz pat nullei. Šajā gadījumā nulles nodokļa likmes pielietošanas priekšnoteikumi nav izpildīti. Līdz ar to arī laika posmā no 2004. gada 1. janvāra Zviedrijas pasākums ir uzskatāms par savienojamu ar Ietvarprogrammu tiktāl, cik atbalstu saņemošajiem uzņēmumiem nākas maksāt Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas.

(52) Pamatojoties uz teikto, Komisija izdara secinājumu, ka laika periodā no 2002. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad atbrīvojumi no nodokļa savā tagadējā formā zaudē spēku, minētais pasākums nav saderīgs ar Ietvarprogrammu un Direktīvu 2003/96/EK. Nesaderīgais atbalsts ir vienāds ar summu, kas veidojas, pielietojot Direktīvā 2003/96/EK noteiktās minimālās nodokļu summas.

Ar Kopējo tirgu nesaderīga atbalsta atgūšana

(53) Ja nelikumīgi piešķirts valsts atbalsts nav saderīgs ar Kopējo tirgu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu no atbalsta saņēmējiem ir jāpieprasa tās atmaksa. Atgūstot izmaksāto atbalstu, iespēju robežās tiek atjaunoti konkurences apstākļi, kādi tie bija pirms atbalsta piešķiršanas. Fakts, ka atbalsts ir bijis piešķirts saskaņā ar valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā tas arī parasti notiek, nav šķērslis atbalsta atgūšanai, jo Kopienas tiesības ir prioritāras attiecībā pret nacionālajām tiesībām.

(54) Tomēr Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktā ir noteikts, ka "Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu". Saskaņā ar Tiesas praksi ([18]) un Komisijas pieņemto lēmumu praksi atbalsta atgūšanas prasība ir pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu, ja atbalsta saņēmējs Komisijas rīcības rezultātā pamatoti sagaida, ka atbalsts atbilst Kopienas tiesību normām.

([18]) Tiesas 1987. gada 24. novembra spriedums Lietā 223/85, *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV* pret Eiropas Kopienu Komisiju, Krāj. 1987., 4617. lpp.

(55) Dalībvalstu uzdevums ir rūpēties par to, lai katras valsts veiktie pasākumi būtu saderīgi ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu, lai novērstu konkurences izkropļošanu; turklāt dalībvalstij par jebkuru atbalstu saskaņā ar 88. panta 3. punktu ir jāpaziņo Komisijai, un pasākumus nedrīkst īstenot, pirms Komisija nav pieņēmusi galīgo lēmumu. Nelikumīga atbalsta saņemšanas gadījumā uzņēmumi principā nevar atsaukties uz savām pamatotajām gaidām. Ja uzņēmumi veiksmīgi varētu balstīties uz nacionālajiem tiesību aktiem, kuri varbūt pat ir pieņemti labā ticībā, bet nav saderīgi ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu un tā rezultātā izkropļo konkurenci, Kopienai būtu neiespējami nodrošināt valsts piešķirtā atbalsta kontroli.

(56) Savā spriedumā lietā 265/85, Van den Bergs un Jurgens pret Komisiju ([19]), Tiesa ir atzinusi: "Saskaņā ar Tiesas spriedumiem ikviens tautsaimniecības dalībnieks, kurā kāda kopienas institūcija ir modinājusi pamatotas cerības, var atsaukties uz uzticības aizsardzības pamatprincipu. Ja apdomīgs un nosvērts tautsaimniecības dalībnieks ir spējīgs paredzēt rīkojuma izdošanu, kas varētu skart kādu no viņa interesēm, tad šāda rīkojuma izdošanas gadījumā viņš uz minēto pamatprincipu atsaukties nevar."

(57) Zviedrijas iestādes uzskata, ka atbalstu nevajadzētu atprasīt, jo Komisija nav izpildījusi savus pienākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. panta 2. punktā. Komisija dalībvalstīm ir izteikusi priekšlikumu izmainīt pastāvošā atbalsta noteikumus, tos pieskaņojot jaunajai Ietvarprogrammai, lai, vēlākais, no 2002. gada 1. janvāra tie būtu saderīgi ar Ietvarprogrammu. Tiesas prakse ([20]) ir apliecinājusi, ka priekšlikums šādu direktīvu formā ir regulāras un pastāvīgas sadarbības daļa, kuras ietvaros Komisija nepārtraukti kopīgi ar dalībvalstīm pārbauda pastāvošos noteikumus un ierosina tām atbilstīgos pasākumus. Pilnīga pastāvošo atbalsta noteikumu saraksta saskaņošana starp Komisiju un katru atsevišķo dalībvalsti būtu nepraktiska, un ir pareizi atbildību par atbalsta noteikumu saskaņošanu atstāt dalībvalstu ziņā. Tas ir svarīgi vēl jo vairāk tādēļ, ka tās piedalās jauno direktīvu izstrādē un jau pirms to spēkā stāšanās apzinās to ietekmi uz pastāvošajiem atbalsta noteikumiem. Šajā gadījumā Zviedrijas iestādes pastāv uz to, ka tās Komisiju par atbalsta noteikumiem ir informējušas, piemēram, nosūtot Komisijai enerģijas nodokļu likuma tekstu. Pēc Komisijas uzskatiem šī informācija tika saņemta un izmantota citā sakarā, līdz ar to tā nevar aizstāt oficiālu paziņojumu atbilstoši EK Līguma 88. panta 3. punktam.

(58) Zviedrijas uzņēmumu savienība pastāv uz to, ka šis atbalsts ir pastāvošs atbalsts un līdz ar to tā atprasīšana nav iespējama. Pēc Komisijas domām, atbalsts ir uzskatāms par pastāvošu atbalstu tikai līdz 2001. gada 31. decembrim. No 2002. gada 1. janvāra tas kļuva par jaunu atbalstu, jo šim pasākumam līdz tam bija jābūt saskaņotam ar Ietvarprogrammu. Tādēļ Komisija nevar pievienoties Zviedrijas uzņēmumu savienības argumentam.

(59) Šī iemesla dēļ Komisija uzskata, ka Zviedrijas argumentācija nav pietiekama, lai pieņemtu lēmumu, kurā nav pieprasīta atbalsta atgūšana. Tomēr Tiesas prakse liecina par to, ka Komisijai pēc pašas iniciatīvas ir jāņem vērā ārkārtēji apstākļi, kuri saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu pamato atteikšanos prasīt nelikumīgas atbalsta atgūšanu, ja tas ir pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu, piemēram, atbalsta saņēmēju pamatotām gaidām.

(60) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 19. pantu dalībvalstu pienākums īstenot atbilstīgos pasākumus ir tikai tad, ja dalībvalsts tos ir akceptējusi. To apliecina tiesas prakse ([21]). Pasākuma statusa maiņa no pastāvoša atbalsta uz jaunu atbalstu izraisīja fakts, ka Zviedrijas valdība akceptēja Ietvarprogrammā ierosinātos atbilstīgos pasākumus.

(61) Pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 659/1999 26. panta 1. punktu, varētu pieņemt, ka fakts, ka Komisija nav publicējusi Ietvarprogrammas akceptu no Zviedrijas valdības puses, dažiem atbalsta saņēmējiem ir ļāvis labā ticībā uzskatīt, ka problemātiskais nacionālais pasākums joprojām ir pastāvošs atbalsts. Saskaņā ar 26. pantu Komisija "publicē kopsavilkuma paziņojumu par lēmumiem saskaņā […] ar 18. pantu kopā ar 19. panta 1. punktu." Šīs pašas Regulas 18. pantā ir teikts: "Ja […] Komisija secina, ka pastāvošā atbalsta shēma nav

([19]) Tiesas 1987. gada 11. marta spriedums Lietā 265/85, *Van den Bergh en Jurgens BV un Van Dijk Food products (Lopik) BV pret Eiropas Kopienu Komisiju*, Krāj. 1987., 1155. lpp., 44. punkts.

([20]) Tiesas 2002. gada 18. jūnija spriedums Lietā C-242/00, Vācijas Federatīvā Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju, Krāj. 2002., I-5603. lpp., 28. punkts.

([21]) Lieta C-242/00, Vācijas Federatīvā Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju (*op. cit.*); Tiesas 1996. gada 15. oktobra spriedums Lietā C-311/94, *IJssel-Vliet Combinatie BV Minister van Economische Zaken*, Krāj. 1996, I-5023. lpp., 36. un 37. punkts, kā arī Tiesas 2000. gada 5. oktobra spriedums Lietā C-288/96, Vācijas Federatīvā Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju, Krāj., 2000 I-8237. lpp. 62.–65. punkts.

vai vairs nav saderīga ar Kopējo tirgu, tā pieņem ieteikumu, ar ko attiecīgajai valstij ierosina atbilstīgus pasākumus." Regulas 19. panta 1. punkta turklāt paredz, ka, ja attiecīgā dalībvalsts akceptē ierosinātos pasākumus, Komisija "to dokumentē" un par to informē dalībvalsti.

(62) Komisija nav publicējusi katras atsevišķās valsts piekrišanu īstenot Komisijas ierosinātos atbilstīgos pasākumus, kas paredzēti Ietvarprogrammā. Tādēļ Komisijai ir grūti pierādīt, ka atbalsta saņēmēji ir pienācīgi informēti par Zviedrijas valdības piekrišanu un no tās izrietošo pasākuma statusa maiņu no pastāvoša atbalsta uz jaunu atbalstu. Līdz ar Komisijas lēmuma publikāciju par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar 88. panta. 2. punktu atbalsta saņēmējiem tomēr vajadzēja saprast, ka atbalsts vairs nav pastāvošs atbalsts un ka tas varbūt nebija saderīgs ar Ietvarprogrammu. Šī publikācija nāca klajā 2003. gada 9. augustā.

(63) Ņemot vērā visus šos apsvērumus, Komisija secina, ka šajā gadījumā pirms lēmuma par izmeklēšanas uzsākšanu publicēšanas piešķirtā atbalsta atprasīšana būtu pretrunā ar pamatotas uzticēšanās aizsardzības principu. Tādēļ Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu nolemj atteikties no atbalsta atgūšanas prasības par laika posmu no 2002. gada 1. janvāra līdz 2003. gada 8. augustam.

(64) Turpretim atbalsts, kas šo atbalsta noteikumu ietvaros ir piešķirts, sākot ar 2003. gada 9. augustu, ir jāatgūst.

VI. **SECINĀJUMS**

(65) Komisija konstatē, ka Zviedrija nelikumīgi nav mainījusi Likumu (1994:1776) par enerģijas nodokli kopš 2002. gada 1. janvāra, pārkāpjot saistības, kas radušās, akceptējot Komisijas ierosinātos atbilstīgos pasākumus, kā arī EK Līguma 88. panta 3. punktu.

(66) Atbalsta noteikumi bija pastāvoša atbalsta EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

(67) No 2002. gada 1. janvāra šis atbalsts ir nesaderīgs ar Ietvarprogrammu, it īpaši ar 51.1 punkta b) apakšpunktu, kā arī ar visiem citiem EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā pieļautajiem izņēmumiem. Tā kā nav arī cita atbalsta saderības pamatojuma, tas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

(68) Nelikumīgi izmaksātais atbalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu ir jāatgūst. Laika periods, uz kuru attiecas piešķirtā atbalsta atgūšana, šajā gadījumā sākas ar dienu, kurā Komisija ir publicējusi lēmumu par izmeklēšanas uzsākšanu saskaņā ar 88. panta 2. punktu, un beidzas dienā, kad spēkā stājas jaunā enerģijas nodokļu sistēma, t.i., atgūstams ir atbalsts, kas piešķirts no 2003. gada 9. augusta līdz 2004. gada 30. jūnijam.

(69) Šis lēmums attiecas uz atbalsta noteikumiem, kuri ir aplūkoti izmeklēšanas procesā, un tas ir jāizpilda nekavējoties, it īpaši attiecībā uz visu aplūkojamo noteikumu ietvaros piešķirto individuālo atbalstu atgūšanu. Komisija norāda arī uz to, ka lēmums par atbalsta noteikumiem neizslēdz to, ka atsevišķi individuālie atbalsti var tikt uzskatīti par pilnībā vai daļēji saderīgiem ar kopējo tirgu, piemēram, pamatojoties uz *de-minimis* noteikumiem, kādu vēlāku Komisijas lēmumu vai atbrīvošanas regulu,

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Atbrīvojums no nodokļiem, ko Zviedrija ir piešķīrusi no 2002. gada 1. janvāra saskaņā ar Enerģijas nodokļu likumu (1994:1776), ir fiksēts nelikumīgos noteikumos, kurus Zviedrija ir īstenojusi, pārkāpjot EK Līguma 88. panta 3. punkta noteikumus. Šāds atbalsts ir nesaderīgs ar kopējo tirgu tiktāl, cik atbalsta saņēmējiem nav jāmaksā Padomes Direktīvā 2003/96/EK noteiktā minimālā nodokļu summa. Tā kā nav pielietojams cits atbalsta saderības pamatojums, šis atbalsts tiek pasludināts par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

2. pants

Zviedrija atceļ 1. pantā minētos atbalsta noteikumus, ciktāl tie vēl ir spēkā.

3. pants

1. Zviedrija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai no atbalsta saņēmējiem atgūtu 1. pantā minēto atbalstu.

2. Zviedrija pārtrauc vēl neizmaksātā atbalsta piešķiršanu no šā lēmuma spēkā stāšanās brīža.

3. Atbalsta atgūšana tiek veikta nekavējoties, saskaņā ar Zviedrijas tiesību aktiem, ciktāl tie atļauj veikt nekavējošu un efektīvu šā lēmuma izpildi.

4. Atbalsts, kas ir jāatgūst, ietver procentus no dienas, kad atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai.

5. Procenti tiek aprēķināti saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ([22]) 9. līdz 11. pantu.

4. pants

Zviedrija divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma paziņošanas informē Komisiju par pasākumiem, kas ir veikti vai ir plānoti, lai izpildītu šo lēmumu. Zviedrija nosūta šos datus, izmatojot 1. pielikumā pievienoto veidlapu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Zviedrijas Karalistei.

Briselē, 2004. gada 30. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI

([22]) OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

PIELIKUMS

Informācija par Komisijas Lēmuma 2005/468/EK izpildi

1. **Atbalsta saņēmēju kopējais skaits un atgūstamā atbalsta kopsumma**

1.1. Precīzi dati, kā tiek aprēķināta no individuālajiem atbalsta saņēmējiem atgūstamā summa:

— kapitāls,

— procenti.

1.2. Kāda ir atgūstamā atbalsta kopsumma, kas piešķirta saskaņā ar nelikumīgajiem atbalsta noteikumiem (bruto ekvivalents, cenas utml.)?

1.3. Kāds ir atbalsta saņēmēju skaits, no kuriem ir jāatgūst saskaņā ar nelikumīgajiem atbalsta noteikumiem piešķirtais atbalsts?

2. **Paredzētie un jau īstenotie pasākumi atbalsta atgūšanai**

2.1. Lūdzam sniegt precīzu informāciju, kādi pasākumi ir plānoti un kādi jau ir uzsākti, lai veiktu nekavējošu un efektīvu atbalsta atgūšanu. Jāuzrāda arī plānoto un veikto pasākumu juridiskais pamats.

2.2. Līdz kuram laikam atgūšana būs pabeigta?

3. **Informācija par individuālā atbalsta saņēmējiem**

Pievienotajā tabulā lūdzam sniegt datus par katru atbalsta saņēmēju, no kuriem ir jāatgūst izmaksātā atbalsta, kas piešķirta saskaņā ar nelikumīgajiem atbalsta noteikumiem.

Atbalsta saņēmējs	Nelikumīgi piešķirtā atbalsta summa (*) Valūta:	Atgūtā summa (**) Valūta:

(*) Atbalsta saņēmējam nelikumīgi piešķirtā atbalsta summa (bruto ekvivalenta formā, cenas...).
(**) Atmaksātā summa (bruto) (ieskaitot procentus).